

What's So Important About Yerushalayim?

(1) רמב"ם (בית הבחירה ב:ב)

ומסורת ביד הכל שהמקום שבנה בו דוד ושלמה המזבח בגורן ארונה הוא המקום שבנה בו אברהם המזבח ועקד עליו יצחק, והוא המקום שבנה בו נח כשיצא מן התיבה, והוא המזבח שהקריב עליו קין והבל, ובו הקריב אדם הראשון קרבן כשנברא, ומשם נברא – אמרו חכמים אדם ממקום כפרתו נברא.

(2) שר"ת אגרות משה (יר"ד ח"ד סי' ח)

ובדבר יהודי שנחטף באוגנדה וניצול משם ע"י החיילים שבאו לשם, מסתבר שיש להחשיב זה לנס גלוי, כי בדרך הטבע לא היה אפשר להיות דבר כזה. וכל מה שנעשה בעולם הוא רק יד הש"ת בין הטוב ובין ח"ו להיפוך, והוא המכה והמרפא. והוא עשה שנשב, והוא עשה ההצלה בזה שנתן אומץ ורצון שילכו להציל, ואשר הצליח דרכם שהצילו. ודרכי הש"ת שעשה הנס ע"י פושעים נעלמו ממנו. ואסור לשום אדם להתחכם בקושיות על הקב"ה, אלא "תמים תהיה עם ה'" (דברים י"ח י"ג).

(3) בראשית (כח:טז-יז)

טז ויִיקֶץ יַעֲקֹב, מִשְׁנֵתוֹ, וַיֹּאמֶר, אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה; וְאָנֹכִי, לֹא יָדַעְתִּי. יז וַיִּירָא, וַיֹּאמֶר, מִה-נִּזְרָא, הַמָּקוֹם הַזֶּה: אֵינִן זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים, וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם.

(4) גמ' ברכות (ל)

היה עומד בחוץ לארץ יכוין את לבו כנגד ארץ ישראל, שנאמר: "והתפללו אליך דרך ארצם", היה עומד בארץ ישראל יכוין את לבו כנגד ירושלים, שנאמר: "והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת", היה עומד בירושלים יכוין את לבו כנגד בית המקדש ... נמצא: עומד במזרח מחזיר פניו למערב, במערב מחזיר פניו למזרח, בדרום מחזיר פניו לצפון, בצפון מחזיר פניו לדרום; נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם למקום אחד.

(5) אבות (ה:ז)

עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש ... ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים

(6) גמ' יומא (יב)

והתניא "אחוזתכם" אחוזתכם מטמאה בנגעים ואין ירושלים מטמאה בנגעים ... אמר רבי יהודה אני לא שמעתי אלא מקום מקודש בלבד, במאי קא מיפלגי? תנא קמא סבר ירושלים לא נתחלקה לשבטים ורבי יהודה סבר ירושלים נתחלקה לשבטים

(7) רמב"ם (טומאת צרעת יד:יא)

ירושלים וחוצה לארץ אין מיטמאין בנגעים, שנאמר "בבית ארץ אחוזתכם", וירושלים לא נתחלקה לשבטים

(8) בראשית (כב:יד)

ויקרא אברהם שם-המקום ההוא, יהוה יראה, אשר יאמר היום, בהר יהוה יראה.

(9) בראשית (יד:יח)

וימלכי צדק מלך שלם, הוציא לחם ויין; והוא כהן, לאל עליון.

(10) תהלים (קכב:א-ג)

שיר המעלות, לדוד: שמחתי, באמרים לי בית יהוה גלף. עמדות, היו רגלינו בשער ירושלים. ירושלים הבנויה-כעיר, שחברה-לה יחדו.

(11) גמ' תענית (ה)

אמר הקדוש ברוך הוא לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה. ומי איכא ירושלים למעלה? אין, דכתיב "ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו."

(12) ירושלמי ב"ק (ז:ז)

"ירושלם הבנויה כְּעִיר, שְׁחֻבָּרָה-לָּהּ יְחֻדָּו" עיר שמחברת ישראל זה לזה

(13) ירושלמי חגיגה (ב:ו)

"ירושלם הבנויה כְּעִיר, שְׁחֻבָּרָה-לָּהּ יְחֻדָּו" אמר ר' יהושע בן לוי עיר שעושה כל ישראל חברים

(14) מהר"ץ חיות (נדה לד)

בירושלמי ב"ק פרק מרובה גרסינן ... אבל בירושלמי חגיגה פרק חומר בקדש דרשו ... וככר התעורר הרב יפה מראה על השנוי הלזה? ונ"ל דשניהם ענין אחד הם, דככר כתב הרמכ"ם פמ"ג למורה ח"ג וז"ל "אבל ימים טובים המה כולם לשמחה ולקבוץ שיש בהם הנאה שבני אדם צריכין עליהם, ויש בהם תועלת בענין האהבה שצריכה שתהיה בין בני אדם בקבוצים המדיניים," ועוד שם (פמ"ו) וז"ל "אבל תועלת ימים טובים ידוע למה, שיגיע לאדם תועלת מן הקבוץ ההוא, והתחדש התורה בהפעולות ההוא. והתאהב בנ"א וחברתם קצתם לקצתם" ע"ש, וככר אמרו חז"ל סנהדרין פ' חלק (קג:): גדולה לגימה שמקרבת את הרחוקים ומשרה שכינתו על נביאי הבעל. הד"ד להיפוך גדול הפירוד במה שאדם מונע עצמו לאכול אצל ישראל חבריו, ובפרט עת רעה שאינו נאמן אצלו על המעשרות ועל הטהרות, ולא לחנם אמר ר"ע כשהיה ע"ה מי יתן לי ת"ח ואנשכנו כחמור (פסחים מט ע"ב), והיה עיקר הסיבה לעליית רגל משום לחבר את לבות ישראל זה לזה, אבל עדיין לא תושג המטרה אם לא יהי' נאמנים זה לזה לטהרות, וראו חז"ל עצות מרחוק להשבית המונע שלא יבא השטן לרקד ביניהם בימים הקדושים הללו לגרום שנאה ופירוד הלבבות, ועשאו כל ישראל חברים בשעת הרגל. ואף עמי הארץ נאמנים אז על יינם ועל שמנם, ומפ"ז הרשות לחבר ועם הארץ לאכול יחד לחם ולהיות יחד בסעודת מרעים וע"ז תגדל האהבה ויתחברו הלבבות זה לזה

(15) בראשית רבה (נו:י)

"ה' יראה". אברהם קרא אותו יראה, שנאמר: "ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה," שם קרא אותו שלם, שנאמר: "ומלכי צדק מלך שלם." אמר הקב"ה: אם קורא אני אותו יראה, כשם שקרא אותו אברהם, שם אדם צדיק מתרעם. ואם קורא אני אותו שלם, אברהם אדם צדיק מתרעם, אלא הריני קורא אותו ירושלים, כמו שקראו שניהם, יראה שלם ירושלים

(16) תהלים (קכב:ו-ט)

ו שָׁלוֹ, שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, יִשְׁלִיֹו אֹהֲבֵיךָ. זִי יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. ח לְמַעַן, אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ. ט לְמַעַן בֵּית-יְהוָה אֲלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשָׁה טוֹב לְךָ.

(17) מלבי"ם (שם)

(ו) שאלו. אחר שבאר שירושלים המעמדת חיבור הגויה הכללית ואחדותה, אומר כמו השואל לשלום הגויה האשיית נשיב לו ששלומה תלוי אם האיברים והכחות שבנויות מקושרים ויש להם שלום יחדיו, כי בעת יעשה פירוד ביניהם אז יבוא המות, כן אם ישאלו לשלום ירושלים נאמר התשובה, ששלומה תלוי אם ישליו אוהבין, אם אוהבי ירושלים יהיה ביניהם שלום פנימית בזה תלוי שלום ירושלים, אחר שעיקר ענין ירושלים היא אחדות האומה, א"כ אם יתעורר בין אישיהם ריב . . . ופירוד לבבות לא נמצא שלום ירושלים, כי עיקר שלומה היא אם הוא כעיר שחברה לא לה יחדיו, לא אם יתפרדו. הנה יש הבדל בין שלום ובין שלום, ש"שלום" הוא השלום החיצוני ו"שלום" הוא השלום הפנימית, אמר שע"י שיראל יהיה להם שלום פנימית שעז"א אוהבין, שיהיה אהבה ביניהם הגם שלא יהיה להם שלום עם אויביהם החיצונים, זה יגרום שלום ירושלים החיצון . . .